

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XV. évfolyam, 24 szám

2026. március 09

In memoriam Deregi Balázs

Balázs hosszú éveken keresztül volt titkárunk – az 1990-es évek elejétől 2022. végéig, amikor már nem vállalt titkári pozíciót – térségünk egyik legnagyobb, Eperjeske Állomásfőnökség alap-szervezeténél.

Mindez idő alatt a Vasutasok Szakszervezetének kongresszusi küldötte is volt. Munkájának elismerésül többször kapott VSZ Elismerő Oklevelet, és Arany Jelvény kitüntetésben is részesült.

Hiányozni fogsz a csapatból, emléked megőrizzük!

Az alábbi képekkel emlékezünk volt kollégánkra, Deregi Balázusra.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@ysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Vigyázzunk rájuk!

Ismét elmúlt. Kinek vidámságban, kinek kevésbé jókedvűen, és biztosan voltak, akik csak másoktól tudtak róla. Nekik is elmúlt, meg azoknak is, akikre a napján, vagy korábban, esetleg épp ma talált rá, akinek örült. Vagy nem, de hátha utólag mégis örül egy kicsit. És persze, volt, akinek három nap is megadatott, míg másoknak egy is csak ímmel-ámmal. De mérleget mégse vonjunk, se a hölgyek, se mi. Vagy, ha mégsem bírjuk ki, kezdjük az „adatgyűjtést” még ma, hogy egy év múlva összegezhessünk: ki mit kapott, mit adott, és hogy kinek milyen jól esett adni, vagy éppen kapni.

Mert a nők napján nem csupán köszönteni, vagy felköszönteni illenék hölgy ismerőseinket, barátnőnket, házastársunkat, szeretteinket, vagy szerelmünket. Sokkal inkább megköszönni az elmúlt évet, azt, amit tőlük kaptunk egy év alatt. Mert biztosan kaptunk sok jót, még akkor is, ha bűnös módon nem mindig tűnt fel. A férfiember gyakran ilyen, de ha már, vagy inkább még mellettünk van az a szépasszony, biztosan nem jelent rosszat. Ha mégis, az azt jelenti, hogy valamit nagyon elrontottunk nála, így annál is inkább érdemes mától számba venni, mi jót adunk és kapunk idén. Hátha mindkettőből több lesz, mint az elmúlt évben, és mindannyian emlékezni is fogunk rá.

Természetesen sokaknak inkább egy kedves leányzó jut eszükbe ilyenkor, de hát, mint tudjuk, kinek a pap, kinek a papné. A z ügyesebbeknek meg a lánya, akiről, persze, már sokan lemaradtunk. Ilyenkor ne feledjétek, férfitársaim, minden asszony leány volt egykoron. És minden asszony lehet néha leány, ha mi is úgy akarjuk. Például, ha nem csak a napjukon jut eszükbe valami kedvesség, mert szükségünk van rájuk.

Amit akár a munkahelyünkön is gyakorolhatunk, hiszen legtöbbünknek vannak kolléganőink. Vagy legalábbis dolgoznak közelünkben, akiket talán köszöntöttünk idén is, ám korántsem biztos, hogy évközben is próbáltunk vigyázni rájuk. Otthon, munkahelyen, irodában és természetesen a vonaton is! Tegyük ezt a vezetők is, a virág mellett, vagy akár virág helyett.

Szóval, kedves sorstársaim, próbáljunk kicsit összefogni munkatársnőinkért is, és nők napja helyett egész évben szeressük őket. Biztosan nem lesznek hálátlanok, talán egy névnap, vagy születésnap erejéig mi is eszükbe jutunk majd. Ha mégsem, akkor lehet, valamit valóban elrontottunk év közben.

Dolhai József

Rendhagyóan – de tisztelettel.

ZÁHONYI VASUTAS

X. évfolyam, 11. szám

2020. október 12

Rendhagyó megemlékezés

A járvány mindent felülír, és felül is írt. Az idén már tizenötödik alkalommal emlékeztünk meg az újkenézi temetőben egykori kollégánkról, Koleszár Istvánról. Az idei Koleszár Nap másként sikeredett, mint amit megszoktunk. A temetőben csak a szűk család, és közülünk is csak nagyon limitált létszámban vettünk részt. Zubály Bercin és Balogh Attilán kívül csak én voltam ott, de lélekben mindenki velünk volt. A Koleszár Díj az idén nemhogy az átadásig, de még az odaítélésig sem jutott el. Tehát valóban minden más volt. Kivéve, hogy Újkenéz után a záhonyi temetőben tiszteletünket tettük Vass Károly és Pöhacker Attila sírjánál is.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képvisélet Záhony

HUMORSAROK

ELISMERÉS

A városi gyerek falun nyaral, nagyapa gondol egyet, kihúz egy gilisztát a földből.

– Na, Pistike, ha ezt visszadugod, kapsz egy jégkrémet!

Pistike töri e fejét, végül jön a nagy ötlet: befújja a gilisztát hajlakkal, megvárja, míg keményre szárad, és könnyedén visszadugja a földbe. Nagyapa ámul-bámul.

Másnap reggel:

– Fiam itt a jégkrém, amit ígértem. Ezt a vödör jégkrémet meg nagymama küldi...

ILLEMTAN

Osztályfőnöki órán a tanító néni:

– A lépcsőházban a férfi megy előre, ha nő társaságában van. Ki tudja miért?

Mire Pisike:

– Azért tanító néni, mert a hölgy nem tudhatja pontosan, hol lakik a férfi...